

Відділ освіти
Яворівської районної державної адміністрації

Салашівська ЗОШ I – II ступенів
Яворівської районної ради Львівської області»

Схвалено
педагогічною радою

Салашівської ЗОШ I – II ступенів
Протокол № _____ від _____

Затверджено
наказом школи
№ _____ від _____

Директор
_____ Г. Андрушко

ПОЛОЖЕННЯ ПРО СИСТЕМУ ВНУТРІШНЬОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ

**Салашівської ЗОШ I – II ступенів
Яворівської районної ради
Львівської області»**

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Положення про систему забезпечення внутрішньої якості освіти Салашівської ЗОШ I – II ступенів Яворівської районної ради Львівської області (далі - Положення) є внутрішнім підзаконним нормативним актом, який спрямований на забезпечення якісних освітніх послуг, наданих здобувачам освіти, додержання правових, етичних норм поведінки всіма учасниками освітнього процесу закладу загальної середньої освіти.

1.2. Положення розроблено відповідно до вимог Закону України «Про освіту» № 2145-VIII від 05.09.2017, який почав діяти з 28 вересня 2017 року (стаття 41, «Система забезпечення якості освіти»), Закону України «Про доступ до публічної інформації», Закону України «Про захист персональних даних», Типового положення про атестацію, затвердженим наказом МОН України від 6 жовтня 2010 року, Порядку підвищення кваліфікації педагогічних працівників, затвердженого Постановою Кабміну України від 21 серпня 2019 року №800, Статуту закладу, Положення про академічну доброчесність закладу, іншими нормативно – правовими документами.

1.3. Положення регламентує зміст і порядок забезпечення якості освіти для здобувачів загальної середньої освіти за такими напрямками:

- освітнє середовище;
- система оцінювання освітньої діяльності здобувачів освіти;
- система педагогічної діяльності;
- система управлінської діяльності.

II. МЕТА ТА ПРИНЦИПИ СИСТЕМИ ВНУТРІШНЬОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ.

2.1. Мета системи внутрішнього забезпечення якості освіти.

2.1.1. Метою системи внутрішнього забезпечення якості освіти є:

- забезпечення і підвищення якості освітньої діяльності;
- формування в педагогічному середовищі культури якості освіти як основи конкурентоспроможності закладу та його випускників;
- формування довіри суспільства до системи та закладу освіти.

2.2. Система внутрішнього забезпечення якості освіти опорного закладу розроблена на основі наступних принципів:

- автономності навчального закладу - забезпечення якості здійснюється шляхом самостійного, незалежного і відповідального прийняття рішень стосовно добору процедур, методів, засобів, інструментів для визначення стану та поліпшення якості освіти;
- системності в управлінні якістю освітнього процесу та неперервності підвищення якості середньої освіти;
- комплексності в управлінні процесом контролю якості освітньої діяльності;
- системності у здійсненні моніторингових процедур із забезпечення якості середньої освіти;
- впровадження в освітній процес сучасних інформаційних, комунікаційних технологій навчання;
- постійного вдосконалення матеріально – технічного забезпечення освітнього процесу;
- адекватності – забезпечення якості враховує потреби, очікування та участь у розробці процедур здобувачів освіти, батьків здобувачів освіти, суспільства;
- академічної доброчесності – забезпечення якості ґрунтується на засадах чесності, справедливості, відповідальності та взаємоповаги усіх учасників освітнього процесу;
- академічної культури – забезпечення якості сприяє розвитку культури якості у суб'єктів освітнього процесу;

- вимірюваності – забезпечення якості ґрунтується на кваліметричній основі, здійсненні моніторингових процедур;
- відкритості – забезпечення якості супроводжується висвітленням інформації щодо процесів та результатів, залученням зацікавлених осіб;
- відповідальності – навчальний заклад несе первинну відповідальність за якість середньої освіти, що ним надається;
- гнучкості та адаптивності – забезпечення якості передбачає можливості динамічних та своєчасних змін навчально – методичної бази, технологій навчання відповідно до світових тенденцій тенденцій розвитку освіти та науки, а також до потреб сучасного ринку праці та вимог сучасного суспільства;
- розвитку - виходить з необхідності вдосконалення якості освітнього процесу відповідно до зміни внутрішнього та зовнішнього середовища, аналізу даних та інформації про результативність освітньої діяльності.

III. ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ

Автономія закладу загальної середньої освіти – самостійність, незалежність і відповідальність закладу загальної середньої освіти у прийнятті рішень стосовно розвитку академічних свобод, організації освітнього процесу, внутрішнього управління, економічної та іншої діяльності, самостійного добору і розстановки кадрів у межах, встановленим Законом України «Про освіту», «Про повну загальну середню освіту».

Академічна доброчесність – сукупність етичних принципів та визначених Законом України «Про освіту», «Про повну загальну середню освіту» та іншими Законами правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження освітньої (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

Академічна свобода - самостійність і незалежність учасників освітнього процесу під час провадження педагогічної, науково – педагогічної, інноваційної діяльності, що здійснюється на принципах свободи слова і творчості, поширення знань та інформації, проведення наукових досліджень і використання їх результатів та реалізується з урахуванням обмежень, встановлених законом.

Акредитація освітньої програми – оцінювання освітньої програми та/або освітньої діяльності закладу загальної середньої освіти за цією програмою на предмет:

- відповідності стандарту загальної середньої освіти;
- спроможності виконати вимоги стандарту та досягти заявлених у програмі результатів навчання;
- досягнення заявлених у програмі результатів.

Компетентність – динамічна комбінація знань, вмінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально – етичних цінностей, що можуть цілісно реалізовуватись на практиці.

Результати навчання – сукупність знань, умінь, навичок, інших компетентностей, набутих особою у процесі навчання за певною освітньою програмою, які можна ідентифікувати, кількісно оцінити та виміряти.

Освітня програма – це єдиний комплекс освітніх компонентів, спланованих і організованих закладом загальної середньої освіти для досягнення здобувачами освіти результатів навчання; основою для розроблення освітньої програми є Державний стандарт загальної середньої освіти відповідного рівня.

Стандарт освітньої діяльності – це сукупність мінімальних вимог до кадрового, навчально – методичного, матеріально – технічного та інформаційного забезпечення освітнього процесу закладу середньої освіти.

Стандарт загальної середньої освіти – це сукупність вимог до обов’язкових результатів навчання та компетентностей здобувача загальної середньої освіти відповідного рівня.

Національна рамка кваліфікацій – це системний і структурований за компетентностями опис кваліфікаційних рівнів.

Політика якості – частина стратегії опорного закладу, що стосується діяльності, направленої на розвиток та вдосконалення системи якості, яка включає ідентифікацію проблем та очікувань, формування цілей та вимог, заходи для постійного розвитку та вдосконалення системи забезпечення якості.

Якість середньої освіти – відповідність результатів навчання вимогам, встановлених законодавством, відповідним стандартам середньої освіти та/або договором надання освітніх послуг.

Якість освітньої діяльності – рівень організації освітнього процесу у закладі середньої освіти, що відповідає стандартам середньої освіти, забезпечує здобуття особами якісної середньої освіти та сприяє створенню нових знань.

Забезпечення якості середньої освіти – підтримка якості середньої освіти (як системи, процесу, результату) на рівні, що відповідає встановленим нормам та стандартам, узгодженим державним, суспільним й особистим інтересам та вимогам, постійно аналізується та безперервно вдосконалюється.

Система внутрішнього забезпечення якості освіти (СВЗЯО) – сукупність політик та відповідних процедур забезпечення якості освітньої діяльності, стандартів для програм, що реалізуються, і кваліфікацій, що присвоюються.

Самооцінка закладу середньої освіти – процес двосторонньої чи сегментної оцінки діяльності закладу середньої освіти за власною ініціативою, що дозволяє отримати інформаційну базу для подальшого поліпшення якості освіти.

Система моніторингу якості освіти – постійне відслідковування освітнього процесу з метою виявлення й оцінювання проміжних результатів, факторів, які на них вплинули, а також прийняття та реалізація управлінських рішень щодо регулювання і корекції освітнього процесу.

Контроль якості середньої освіти – процес оцінювання якості, який сфокусований на вимірювання якості закладу середньої освіти або освітньої програми. Включає певний набір методів, процедур, інструментів, що розроблені та використовуються для визначення відповідної реальної якості встановленим стандартам.

Процедура забезпечення якості – встановлений порядок проведення відповідних заходів щодо забезпечення якості освіти та послідовність виконання таких заходів, упорядкованих за часовою характеристикою.

Захід з забезпечення якості – логічно упорядкована низка дій, основною метою яких є досягнення визначеного результату.

Індикатор – орієнтовний показник, який надає змогу певною мірою визначити (виміряти) забезпечення якості освіти (якісні та кількісні характеристики) та відображає її зміну у динаміці.

IV. СТРУКТУРА СИСТЕМИ ВНУТРІШНЬОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ ТА РОЗПОДІЛ ПОВНОВАЖЕНЬ.

4.1. Внутрішній рівень контролю за якістю освіти здійснюється директором закладу, заступниками директора з навчально – виховної роботи, педагогічною радою закладу.

4.2. Повноваження директора закладу, заступника директора з навчально – виховної роботи, педагогічної ради регламентовані Законом України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», Статутом опорного закладу, іншими внутрішніми положеннями, Правилами внутрішнього розпорядку, іншими нормативно – правовими документами.

4.3. До повноважень педагогічної ради у сфері забезпечення та контролю якості освіти належить:

- визначення стратегії і перспективних напрямків розвитку освітньої, наукової та інноваційної діяльності закладу освіти;

- визначення системи за затвердження процедури внутрішнього забезпечення якості середньої освіти;
- розгляд питань, пов'язаних з якістю освітньої діяльності в структурних підрозділах (школи I, II та III ступенів) не менше ніж один раз на пів року;
- ухвалення рішень з питань організації освітнього процесу.

4.4. Діяльність заступника директора з навчально – виховної роботи у сфері контролю за якістю освітньої діяльності передбачає:

- загальну організацію освітнього процесу в підпорядкованим їм структурним підрозділам, планування та реалізацію заходів внутрішнього контролю та аналіз їх ефективності;
- забезпечення умов для зовнішнього контролю за якістю освітньої діяльності;
- контроль за організацією освітнього процесу в підпорядкованих їм структурних підрозділах: формуванням навчального навантаження класів, якістю розподілу навантаження між учителями, готовністю навчально – методичної документації та номенклатури справ структурних підрозділів;
- забезпечення виконання організаційно – розпорядчих документів шкільного рівня;
- систематичний контроль за дотриманням графіку освітнього процесу, розкладу занять педагогами та здобувачами освіти підпорядкованого структурного підрозділу;
- контроль за дотриманням вимог до оформлення результатів поточного та підсумкового контролю, аналіз цих результатів;
- організаційно – методичне забезпечення формування індивідуальної освітньої траєкторії здобувача освіти;
- контроль за якістю викладання навчальних дисциплін;
- контроль за виконанням індивідуальних планів професійного розвитку педагогів.

V. СИСТЕМА ТА МЕХАНІЗМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ.

5.1. Система та механізми забезпечення академічної доброчесності визначається спеціальним Положенням про академічну доброчесність, схваленим педагогічною радою (**протокол №1 від 30.10.2019**).

VI. КРИТЕРІЇ, ПРАВИЛА І ПРОЦЕДУРИ ОЦІНЮВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ.

6.1. Оцінювання якості знань здобувачів освіти закладу здійснюється відповідно до «Загальних критеріїв оцінювання навчальних досягнень учнів у системі загальної середньої освіти», які в обов'язковому порядку розміщені на веб-сторінці закладу, які виходять із чинних нормативно-правових актів в освіті на даний період.

6.2. Оцінювання результатів навчання здійснюється відповідно до:

- Орієнтовних вимог до контролю та оцінювання навчальних досягнень учнів початкової школи, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України №1009 від 19 серпня 2016 року;

- Критеріїв оцінювання навчальних досягнень учнів (вихованців) у системі загальної середньої освіти, затверджених наказом МОН молодьспорт № 329 від 13.04.2011 року.

6.3. Критерії оцінювання навчальних досягнень реалізуються в нормах оцінок, які встановлюють чітке співвідношення між вимогами до знань, умінь і навичок, які оцінюються, та показником оцінки в балах.

6.4. Навчальні досягнення здобувачів у 1-2 класах підлягають вербальному, формульованому оцінюванню, у 3-4 – формульованому та підсумковому (бальному) оцінюванню.

6.5. Формульоване оцінювання учнів 1 класу проводиться відповідно до Методичних рекомендацій щодо формульованого оцінювання учнів 1 класу (листи МОН №2.2-1250 від 18.05.2018 та №2.2-1255 від 21.05.2018).

6.6. Формувальне оцінювання учнів 2 класу проводиться відповідно до Методичних рекомендацій щодо формувального оцінювання учнів 2 класу (наказ МОН України №1154 від 27.08.2019).

Формувальне оцінювання має на меті:

- підтримати навчальний розвиток дітей;
- вибудувати індивідуальну траєкторію їхнього розвитку;
- діагностувати досягнення на кожному з етапів процесу навчання;
- вчасно виявляти проблеми й запобігати їх нашаруванню;
- аналізувати хід реалізації навчальної програми й ухвалювати рішення щодо корегування програми і методів навчання відповідно до індивідуальних потреб дитини;
- мотивувати прагнення здобути максимально можливі результати;
- виховувати ціннісні якості особистості, бажання навчатися, не боятися помилок, переконання у власних можливостях і здібностях.

6.7. Основними видами оцінювання здобувачів освіти є поточне та підсумкове (тематичне, семестрове, річне), державна підсумкова атестація.

6.8. Оприлюднення результатів контролю здійснюється відповідно до вищезазначених нормативних документів.

6.9. Результати навчання здобувачів освіти на кожному рівні повної загальної середньої освіти оцінюються шляхом державної підсумкової атестації, яка може здійснюватися в різних формах, визначених законодавством, зокрема у формі зовнішнього незалежного оцінювання.

6.10. Критерії оцінювання та очікувані результати освітньої діяльності учнів є обов'язковою складовою навчальної програми предмета. На початку вивчення теми вчитель повинен ознайомити учнів із системою та критеріями її оцінювання.

6.11. Для врахування думки учнів щодо якості та об'єктивності системи оцінювання проводяться щорічні соціологічні (анонімні) опитування учнів і випускників, а також моніторинг оцінювання ступеня задоволення здобувачів освіти. Результати оцінювання здобувачів освіти обговорюються на засіданні педагогічної ради освітнього закладу.

6.12. Метою навчання є сформовані компетентності. Вимоги до обов'язкових результатів навчання визначаються з урахуванням компетентнісного підходу до навчання, в основу якого покладено ключові компетентності.

6.12.1. До ключових компетентностей належать:

- **ВІЛЬНЕ ВОЛОДІННЯ ДЕРЖАВНОЮ МОВОЮ**, що передбачає уміння усно і письмово висловлювати свої думки, почуття, чітко та аргументовано пояснювати факти, а також любов до читання, відчуття краси слова, усвідомлення ролі мови для ефективного спілкування та культурного самовираження, готовність вживати українську мову як рідну в різних життєвих ситуаціях;
- **ЗДАТНІСТЬ СПІЛКУВАТИСЯ РІДНОЮ** (у разі відмінності від державної) **ТА ІНОЗЕМНИМИ** **МОВАМИ**, що передбачає активне використання рідної мови в різних комунікативних ситуаціях, зокрема в побуті, освітньому процесі, культурному житті громади, можливість розуміти прості висловлювання іноземною мовою, спілкуватися нею у відповідних ситуаціях, оволодіння навичками міжкультурного спілкування;
- **МАТЕМАТИЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ**, що передбачає виявлення простих математичних залежностей в навколишньому світі, моделювання процесів та ситуацій із застосуванням математичних відношень та вимірювань, усвідомлення ролі математичних знань та вмінь в особистому і суспільному житті людини;
- **КОМПЕТЕНТНОСТІ У ГАЛУЗІ ПРИРОДНИЧИХ НАУК, ТЕХНІКИ І ТЕХНОЛОГІЙ**, що передбачають формування допитливості, прагнення шукати і пропонувати нові ідеї, самостійно чи в групі спостерігати та досліджувати, формулювати припущення і робити висновки на основі проведених дослідів, пізнавати себе і навколишній світ шляхом спостереження та дослідження;
- **ІННОВАЦІЙНІСТЬ**, що передбачає відкритість до нових ідей, ініціювання змін у близькому середовищі (клас, школа, громада тощо), формування знань, умінь, ставлень, що є

основою компетентнісного підходу, забезпечують подальшу здатність успішно навчатися, провадити професійну діяльність, відчувати себе частиною спільноти і брати участь у справах громади;

- ЕКОЛОГІЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ, що передбачає усвідомлення основи екологічного природокористування, дотримання правил природоохоронної поведінки, ощадного використання природних ресурсів, розуміючи важливість збереження природи для сталого розвитку суспільства;
- ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ, що передбачає опанування основою цифрової грамотності для розвитку і спілкування, здатність безпечного та етичного використання засобів інформаційно-комунікаційної компетентності у навчанні та інших життєвих ситуаціях;
- НАВЧАННЯ ВПРОДОВЖ ЖИТТЯ, що передбачає опанування уміннями і навичками, необхідними для подальшого навчання, організацію власного навчального середовища, отримання нової інформації з метою застосування її для оцінювання навчальних потреб, визначення власних навчальних цілей та способів їх досягнення, навчання працювати самостійно і в групі;
- ГРОМАДЯНСЬКІ ТА СОЦІАЛЬНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ, пов'язані з ідеями демократії, справедливості, рівності, прав людини, добробуту та здорового способу життя, усвідомленням рівних прав і можливостей, що передбачають співпрацю з іншими особами для досягнення спільної мети, активність в житті класу і школи, повагу до прав інших осіб, уміння діяти в конфліктних ситуаціях, пов'язаних з різними проявами дискримінації, цінувати культурне розмаїття різних народів та ідентифікацію себе як громадянина України, дбайливе ставлення до власного здоров'я і збереження здоров'я інших людей, дотримання здорового способу життя;
- КУЛЬТУРНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ, що передбачає залучення до різних видів мистецької творчості (образотворче, музичне та інші види мистецтв) шляхом розкриття і розвитку природних здібностей, творчого вираження особистості;
- ПІДПРИЄМЛИВІСТЬ ТА ФІНАНСОВА ГРАМОТНІСТЬ, що передбачають ініціативність, готовність брати відповідальність за власні рішення, вміння організувати свою діяльність для досягнення цілей, усвідомлення етичних цінностей ефективної співпраці, готовність до втілення в життя ініційованих ідей, прийняття власних рішень.

VII. КРИТЕРІЇ, ПРАВИЛА І ПРОЦЕДУРИ ОЦІНЮВАННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ (НАУКОВО – ПЕДАГОГІЧНОЇ) ДІЯЛЬНОСТІ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ.

7.1. Внутрішня система забезпечення якості освіти та якості освітньої діяльності закладу передбачає підвищення якості професійної підготовки фахівців відповідно до очікувань суспільства.

7.2. Вимоги до педагогічних працівників закладу встановлюються у відповідності до розділу VII Закону України «Про освіту».

7.3. Якість педагогічного складу регулюється прозорими процедурами відбору, призначення та звільнення з посади, кваліфікаційними вимогами та вимогами до професійної компетентності, системою підвищення кваліфікації.

7.4. Відповідність фаховості вчителя навчальній дисципліні визначається відповідністю його спеціальності згідно з документами про вищу освіту або про науковий ступінь, або про вчене звання, або науковою спеціальністю, або досвідом практичної роботи за відповідним фахом та проходженням відповідного підвищення кваліфікації.

7.5. Основними критеріями оцінювання педагогічної діяльності педагогічних працівників є:

- стан забезпечення кадрами відповідно фахової освіти;
- освітній рівень педагогічних працівників;
- результати атестації;
- систематичність підвищення кваліфікації;
- наявність педагогічних звань, почесних нагород;

- наявність авторських програм, посібників, методичних рекомендацій, статей тощо;
- участь в експериментальній діяльності;
- результати освітньої діяльності;
- оптимальність розподілу педагогічного навантаження;
- показник плинності кадрів.

7.6. З метою вдосконалення професійної підготовки педагогів закладу шляхом поглиблення, розширення й оновлення професійних компетентностей організовується підвищення кваліфікації педагогічних працівників.

7.7. Щорічне підвищення кваліфікації педагогічних працівників здійснюється відповідно до статті 59 Закону України «Про освіту», постанови Кабінету Міністрів України №800 від 21.08.2019 та листа Міністерства освіти і науки України №1/9-683 від 04.11.2019.

7.8. Формами підвищення кваліфікації є інституційна (очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, мережева), дуальна, на робочому місці тощо. Форми підвищення кваліфікації можуть поєднуватись.

7.9. Щорічний план підвищення кваліфікації педагогічних працівників затверджує педагогічна рада.

7.10. Показником ефективності та результативності діяльності педагогічних працівників є їх атестація та сертифікація, яка проводиться відповідно до частини четвертої статті 54 Закону України «Про освіту», постанови Кабінету Міністрів України №1190 від 27.12.2018 року та на підставі п.1.5, п.2.1, п.2.2 Типового положення про атестацію педагогічних працівників, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України №930 від 06.10.2010 (зі змінами).

VIII. ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО – КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ.

8.1. Застосування ІКТ педагогічними працівниками в освітньому процесі спрямоване на реалізацію наступних завдань:

- створення електронних освітніх ресурсів;
- інтенсифікація роботи з документами;
- комунікація з учнями та батьками;
- створення наочності, дидактичних матеріалів в електронному вигляді;
- використання нових освітніх технологій (дистанційного, змішаного навчання, веб-квестів тощо);
- розроблення моніторингових робіт;
- створення електронних каталогів і баз даних;
- використання хмарних сховищ документів;
- використання електронних підручників в освітньому процесі;
- підвищення професійного рівня педагога, обмін досвідом;
- отримання актуальної освітньої інформації.

8.2. Вивчення й оцінювання рівня використання учителями ІКТ може здійснюватися через спостереження за проведенням навчальних занять, за кількістю створених електронних ресурсів. Рівень оволодіння учителями ІКТ враховувати у процесі атестації вчителя, можливостей матеріального та морального заохочення.

XI. БЕЗПЕКОВА СКЛАДОВА ЗАКЛАДУ ОСВИТИ.

9.1. Основними складовими безпечно освітнього середовища вважати:

- безпечні й комфортні умови праці та навчання;
- відсутність дискримінації та насильства;
- створення інклюзивного і мотивувального простору.

9.2. Створення безпеки закладу освіти спрямоване на виконання таких завдань:

- формування в учнів компетентностей, важливих для успішної соціалізації особистості;

- впровадження демократичної культури, захист прав дитини і формування демократичних цінностей;
- запобігання та протидія таким негативним явищам серед дітей та учнівської молоді як насильство, кібербулінг, булінг тощо;
- формування у дітей і підлітків життєвих навичок (психосоціальних компетентностей), які сприяють соціальній злагодженості, відновленню психологічної рівноваги;
- запобігання та протидія торгівлі людьми, формування у школярів таких життєвих навичок, як спілкування, прийняття рішень, критичне мислення, управління емоціями, стресами та конфліктними ситуаціями, формування цінностей та набуття відповідних компетентностей;
- формування морально-етичних, соціальних, громадянських ціннісних орієнтирів, виховання національно свідомої, духовно багатой, фізично досконалої особистості;
- профілактика девіантної поведінки, правопорушень та злочинності серед неповнолітніх;
- профілактика залежностей та шкідливих звичок, пропаганда здорового способу життя, збереження і зміцнення фізичного та психічного здоров'я як найвищої соціальної цінності;
- формування творчого середовища, залучення учнів в позаурочний час до спорту, творчості, мистецтва, інших громадських заходів з метою їх позитивної самореалізації, соціалізації;
- розвиток творчої співпраці педагогічного колективу, учнів і батьків на засадах педагогіки партнерства.

Х.СТВОРЕННЯ ІНКЛЮЗИВНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА, УНІВЕРСАЛЬНОГО ДИЗАЙНУ ТА РОЗУМНОГО ПРИСТОСУВАННЯ.

10.1. Особам з особливими освітніми потребами надаються права рівні з іншими особами, у тому числі шляхом створення належного фінансового, кадрового, матеріально-технічного забезпечення та забезпечення універсального дизайну та розумного пристосування, що враховують індивідуальні потреби таких осіб.

10.2. Універсальний дизайн закладу створюється на таких принципах:

10.2.1. Рівність і доступність використання.

Надання однакових засобів для всіх користувачів: для уникнення відособлення окремих груп населення.

10.2.3. Гнучкість використання.

Забезпечення наявності широкого переліку індивідуальних налаштувань і можливостей з урахуванням потреб користувачів.

10.2.4. Просте та зручне використання.

Забезпечення простоти та інтуїтивності використання незалежно від досвіду, освіти, мовного рівня та віку користувача.

10.2.5. Сприйняття інформації з урахуванням різних сенсорних можливостей користувачів.

Сприяння ефективному донесенню всієї необхідної інформації до користувача незалежно від зовнішніх умов або можливостей сприйняття користувача.

10.2.6. Припустимість помилок.

Зведення до мінімуму можливості виникнення ризиків і шкідливих наслідків випадкових або ненавмисних дій користувачів.

10.2.7. Низький рівень фізичних зусиль.

Розрахування на затрату незначних фізичних ресурсів користувачів, на мінімальний рівень стомлюваності.

10.2.8. Наявність необхідного розміру і простору.

Наявність необхідного розміру і простору при підході, під'їзді та різноманітних діях, незважаючи на фізичні параметри, стан і ступінь мобільності користувача.

10.2.9. Моніторинг якості освіти осіб з особливими освітніми потребами

10.3. Основними завданнями моніторингу інклюзивного навчання є:

- Відстеження здобуття дітьми з особливими освітніми потребами освіти відповідного рівня у середовищі здорових однолітків відповідно до Державного стандарту загальної середньої освіти;
- Контроль забезпечення різнобічного розвитку дітей, реалізація їх здібностей;
- Створення корекційно-розвиткового середовища для задоволення освітніх потреб учнів з особливими освітніми потребами;
- Створення позитивного мікроклімату у закладі для класів з інклюзивним навчанням, формування активного міжособистісного спілкування дітей з особливими освітніми потребами з іншими учнями;
- Забезпечення диференційованого психолого-педагогічного супроводу дітей з особливими освітніми потребами;
- Надання консультативної допомоги сім'ям, які виховують дітей з особливими освітніми потребами, залучення батьків до розроблення індивідуальних планів та програм навчання.

XI. САМООЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ.

11.1. Функції само оцінювання:

- Отримання порівняльних даних, виявлення динаміки і факторів впливу на динаміку.
- Упорядкування інформації про стан і динаміку якості освітнього процесу.
- Координація діяльності організаційних структур (шкільні методичні об'єднання, творчі групи) задіяних у процедурах моніторингу.

11.2. Види самооцінювання:

- Моніторинг навчальних досягнень здобувачів освіти.
- Моніторинг педагогічної діяльності.
- Моніторинг за освітнім середовищем.

11.3. Напрями самооцінювання:

- узгодження управління (якщо школа відповідає певним стандартам в освіті, автоматично забезпечується адекватний рівень її діяльності);
- Діагностика або визначення рівня академічних навичок учнів незалежно від їх особистості;
- Вивчення діяльності (включає заміри «входу» і «виходу» системи);
- Статичний показник (надає можливість одночасно зняти показники за одним або кількома напрямками діяльності школи, порівняти отриманий результат з нормативом і визначити відхилення від стандарту, здійснити аналіз і прийняти управлінське рішення);
- Динамічний показник (багаторазовий замір певних характеристик під час усього циклу діяльності);
- Психологічний показник (постійне відстеження певних особливостей у ході навчальної діяльності);
- Внутрішній показник ефективності (спостереження за динамікою становлення колективу, прогнозування проблем, які можуть з'явитися у майбутньому);
- Самооцінювання освітніх систем (оцінювання стану системи, в якій відбуваються зміни, з подальшим прийняттям управлінського рішення);
- Педагогічний моніторинг (супровідний контроль та поточне коригування взаємодії вчителя й учня в організації і здійсненні освітнього процесу);
- Освітній моніторинг (супровідне оцінювання і поточна регуляція будь-якого процесу в освіті);
- Учніське самооцінювання (комплекс психолого-педагогічних процедур, які супроводжують процес засвоєння учнями знань, сприяють виробленню нової інформації, необхідної для спрямування дій на досягнення навчальної мети);
- Самооцінювання загальноосвітньої підготовки здобувачів освіти (систематичне відстеження досягнення державних вимог підготовки учнів за основними навчальними дисциплінами);

- Моніторинг результативності освітнього процесу (показує загальну картину дій усіх факторів, що впливають на навчання та виховання, і визначає напрями, які потребують більш детального дослідження).

11.4. Форми самооцінювання:

- Самооцінка власної діяльності на рівні педагога, учня, адміністратора.
- Внутрішня оцінка діяльності керівниками шкільних методичних об'єднань.
- Зовнішнє оцінювання діяльності.

11.5. Етапи проведення самооцінювання:

- Терміни проведення моніторингу визначаються планом роботи школи на кожен навчальний рік.

- Самооцінювання включає три етапи:

а) підготовчий — визначення об'єкта вивчення, визначення мети, критерії оцінювання, розробка інструментарію і механізму відстеження, визначення термінів;

б) практичний (збір інформації) — аналіз документації, тестування, контрольні зрізи, анкетування, цільові співбесіди, самооцінка тощо;

в) аналітичний — систематизація інформації, аналіз інформації, коректування, прогнозування, контроль за виконанням прийнятих управлінських рішень.

11.6. Виконавці.

Виконавцями самооцінювання є: заступники директора, керівники шкільних методичних об'єднань, члени творчих груп, педагогічні працівники певної спеціалізації, вчителі-предметники, класні керівники, представники соціально-психологічної служби школи.

11.7. Функціональні обов'язки учасників самооцінювання.

11.7.1. Адміністрація закладу:

- ініціює розроблення стратегії розвитку школи;
- розробляє і втілює внутрішкільну систему забезпечення якості освітньої діяльності та якості освіти;
- устанавлює і затверджує порядок, періодичність проведення досліджень;
- забезпечує необхідні ресурси для організації освітнього процесу;
- сприяє визначенню напрямків підвищення кваліфікації педагогічних працівників;
- забезпечує реалізацію освітньої програми;
- визначає шляхи подальшого розвитку закладу;
- приймає управлінські рішення щодо розвитку якості освіти на основі результатів моніторингу.

11.7.2. Рада забезпечення якості освіти:

- Бере участь у розробленні інструментарію;
- Бере участь у розробленні критеріїв оцінювання результативності освітнього процесу та професійної діяльності педагогів;
- проводить експертизу, дослідження, анкетування, опитування та оцінювання здобувачів освіти;
- аналізує результати зібраної інформації;
- веде облік результатів;
- готують пропозиції для адміністрації щодо удосконалення освітнього процесу.

11.7.3. Педагогічна рада закладу:

- участь у розробленні методики оцінювання;
- вибір критеріїв і показників, що характеризують стан і динаміку розвитку системи забезпечення якості освіти;
- визначення способів оприлюднення інформації та показників розвитку системи моніторингу;
- вивчення, узагальнення і поширення інноваційного досвіду педагогічних працівників;
- затвердження освітньої програми закладу та стратегії розвитку та положення про академічну доброчесність;
- сприяння підвищенню кваліфікації педагогічних працівників, розвитку їх творчих ініціатив.

11.7.4. Класний керівник:

- проводить контроль за всеобучем кожного учня;
- своєчасно доводить підсумки до відома батьків;
- надає інформацію для самооцінювання.

11.7.5. Учитель:

- визначає й аналізує рівень навчальних досягнень учнів з предметів за результатами тестування, контрольних зрізів, поточного, тематичного та підсумкового оцінювання за семестри, навчальний рік;
- визначає шляхи підвищення навчальних досягнень учнів;
- своєчасно подає інформацію для оцінювання результативності.

XII. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

12.1. Положення про внутрішню систему забезпечення якості освіти погоджується педагогічною радою, яка має право вносити в нього зміни та доповнення і затверджується керівником закладу.

12.2. Дія Положення поширюється на педагогічних працівників, здобувачів освіти, інших учасників освітнього процесу закладу.